

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Kateřiny Burešové a soudců JUDr. Tomáše Němce a Mgr. Kláry Hrobské ve věci

žalobce: **Ing. L [redacted] K [redacted]**, narozený [redacted]
bytem [redacted], [redacted]
zastoupený advokátem JUDr. Vojtěchem Veverkou
sídlem Hajnova 40, 272 01 Kladno

proti
žalované: **J [redacted] V [redacted]**, narozená [redacted]
byte [redacted], [redacted]
zastoupená advokátem JUDr. Jířím Burešem
sídlem Dukelských hrdinů 471/29, 170 00 Praha 7

o určení splatnosti peněžitého závazku, o odvolání žalobce proti rozsudku Okresního soudu v Kladně ze dne 8.2.2018, č.j. 21 C 27/2014-260,

takto:

- I. Rozsudek soudu prvního stupně se potvrzuje.
- II. Žalobce je povinen zaplatit žalované na náhradě nákladů odvolacího řízení částku 10 164 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jejího právního zástupce.

Odůvodnění:

- 1) Shora označeným rozsudkem soud I. stupně ve výroku I. zamítl žalobu na určení doby splnění závazku žalované spočívající v její povinnosti zaplatit žalobci částku 500 000 Kč ze smlouvy o půjčce uzavřené mezi žalovanou a právním předchůdcem žalobce **K [redacted] K [redacted]**, narozeným

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Brejchová

prohlášení žalované o tom, že půjčku vrátí K. K., až bude prodán její byt. Dle žalobce pak nelze přehlédnout ani, to, že v případě uzavírání půjčky mezi osobami blízkými (účastníci Smlouvy o půjčce žili v té době v družském poměru) je běžné, že splacení půjčky bývá ponecháno na vůli dlužníka. Žalobce má proto za to, že v řízení bylo prokázáno, že vrácení předmětné půjčky bylo výše uvedeným způsobem sjednáno tak, že bude ponecháno na vůli žalované. Žalobce poté nesouhlasil ani s nákladovým výrokem rozsudku soudu I. stupně, když podle něj bylo na místě, aby výše náhrady nákladů řízení spočívajících v odměně za právní zastoupení byla určena dle § 9 odst. 1 vyhlášky č.177/1996 Sb., protože předmětné řízení nelze podřadit pod žádné z výslovně vyjmenovaných řízení v § 9 odst. 3 písm. a) zmíněné vyhlášky tak, jak nesprávně učinil soud I. stupně. V písemném odvolání žalobce navrhl rozsudek soudu I. stupně zrušit a věc tomuto soudu vrátit k dalšímu řízení.

- 6) Žalovaná v písemném vyjádření k odvolání zejména uvedla, že odvolací argumentaci žalobce k otázce prokázání toho, jaká byla dohoda K. K. a žalované o splatnosti půjčky, nepovažuje za přesvědčivou a v tomto směru se zcela ztotožňuje se závěry soudu I. stupně. Dle žalované se přitom žalobci nepodařilo dostatečně prokázat ani to, že Smlouva o půjčce byla v tvrzeném znění vůbec uzavřena. Poukázala v této souvislosti na to, že žalobce původně tvrdil, že Smlouva o půjčce byla uzavřena místo na částku 500 000 Kč, tak na částku 600 000 Kč, později tvrdil, že se jednalo pouze o písemnou chybu ve výši půjčované částky, jindy zase tvrdil, že částka 100 000 Kč byla z titulu Smlouvy o půjčce žalované poskytnuta v hotovosti. Půjčená částka ve výši 600 000 Kč se pak objevuje i ve Smlouvě o postoupení pohledávky, přičemž žalovaná od K. K. částku ve výši 600 000 Kč na účet nikdy nedostala. Dle žalované pak je zpochybněna věcná legitimace žalobce jako postupníka pohledávky ze Smlouvy o postoupení pohledávky ze dne 19.1.2014, když v textu této smlouvy je uvedeno, že byla půjčena částka 600 000 Kč (nikoli tedy částka 500 000 Kč) a že tato částka se půjčuje nikoli J. V. ale I. V., bez uvedení údaje o datu narození nebo o rodném čísle. Žalovaná souhlasí s hodnocením soudu I. stupně, že tvrzení žalobce ohledně toho, kdy podle dohody účastníků Smlouvy o půjčce měla žalovaná peníze vrátit, je rozporuplné. Poukázala na to, že v předžalobní výzvě žalobce sám uvedl, že doba vrácení půjčky nebyla sjednána, a proto je splatná na výzvu věřitele. Zásadní význam tohoto důkazu nelze dle žalované zpochybnit argumentací žalobce, že je pouze laik v oboru práva. Dle žalované pak není pravdou, že by měla před svědkyní B. prohlásit, že předmětnou půjčku K. K. vrátí, až prodá svůj byt. I v případě, kdyby k uzavření Smlouvy o půjčce došlo a tato byla i realizována, má žalovaná za to, že v řízení prokázala, že částku 500 000 Kč K. K. již vrátila. Žalovaná má dále rovněž za to, že soud I. stupně správně rozhodl i o výši náhrady nákladů za právní zastoupení advokátem dle § 9 odst.3 vyhlášky č. 177/1996 Sb. Navrhla, aby odvolací soud napadený rozsudek soudu I. stupně jako věcně správný potvrdil.
- 7) Odvolací soud poté, co usoudil, že odvolání bylo podáno osobou k tomu oprávněnou a že je přípustné, přezkoumal rozsudek soudu I. stupně v napadených výrocích, jakož i řízení, které mu předcházelo (§ 212 a § 212 o.s.ř.), a dospěl k závěru, že odvolání žalobce není důvodné.
- 8) Odvolací soud se nejdříve zabýval otázkou, zda žalobce má věcnou legitimaci z hlediska toho, zda byla platně a účinně uzavřena Smlouva o postoupení pohledávky ze dne 19.1.2014, na jejímž základě měl právo ze Smlouvy o půjčce nabýt od K. K. žalobce, a to s ohledem na skutečnost, že v době uzavření Smlouvy o postoupení pohledávky byly vůči K. K. vedeny exekuce. Pokud by Smlouva o postoupení pohledávky platně a účinně uzavřena nebyla, žalobce by v tomto sporném řízení aktivní věcnou legitimaci neměl, a již z tohoto důvodu by jeho žaloba nemohla být úspěšná, aniž by bylo nutno zabývat se naplněním samotných zákonných předpokladů pro soudní určení doby splatnosti dluhu dle § 564 obč. zák. ve spojení s § 3028 odst. 3 o. z. .
- 9) Podle § 44a odst. 1 e.ř. : *Nerozhodl-li exekutor podle § 44 odst. 4 jinak, nesmí povinný po doručení vyrozměnění nakládat se svým majetkem včetně nemovitostí a majetku patřícího do společného jmění manželů,*
Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Brejchová

skutečností soud I. stupně poté správně uzavřel, že posuzovaná námitka neplatnosti byla jmenovaným soudním exekutorem vznesena důvodně, když k právnímu jednání postoupení pohledávky dle smlouvy ze dne 19.1.2014 došlo již v době, kdy nastaly účinky generálního inhibitoria doručením K ■■■ K ■■■ jako povinnému vyrozumění o vedení exekuce dne 6.1.2014.

- 14) Dále soud I. stupně správně zjistil, že žalobce v exekučním řízení vedeném soudním exekutorem Mgr. Ing. Jiřím Proškem pod sp. zn. 123 EX 14652/13 uplatnil dne 9.10.2017 námitku promlčení ve vztahu k tímto exekutorem vznesené námitce neplatnosti právního jednání – Smlouvy o postoupení pohledávky ze dne 19.1.2014. Správně se pak zabýval jako otázkou prejudiciální pro předmětné řízení, zda tato námitka promlčení byla vznesena důvodně. Dle názoru odvolacího soudu však tuto otázku nevyřešil správně.
- 15) Podle § 619 o. z.: *Jedná-li se o právo vymahatelné u orgánu veřejné moci, počne promlčecí lhůta běžet ode dne, kdy právo mohlo být uplatněno poprvé (odst. 1). Právo může být uplatněno poprvé, pokud se oprávněná osoba dozvěděla o okolnostech rozhodných pro počátek běhu promlčecí lhůty, anebo kdy se o nich dozvědět měla a mohla (odst. 2).*
- 16) Podle § 629 odst. 1 o. z. : *Promlčecí lhůta trvá tři roky.*
- 17) Dle názoru odvolacího soudu soud I. stupně nesprávně odvíjel počátek běhu promlčecí lhůty ohledně práva soudního exekutora vznést námitku neplatnosti právního jednání od doby, kdy k tomuto právnímu jednání (tzn. k uzavření Smlouvy o postoupení pohledávky) došlo. Z obsahu § 619 odst. 2 o. z. vyplývá, že počátek běhu promlčecí lhůty se odvíjí od okamžiku, kdy se osoba k uplatnění práva oprávněná poprvé měla a zároveň mohla o existenci možnosti uplatnit své právo u orgánu veřejné moci dovědět. To znamená, že pro počátek běhu promlčecí lhůty není rozhodný okamžik, kdy nastaly okolnosti, které zakládají možnost oprávněné osoby uplatnit své právo u orgánu veřejné moci, nýbrž okamžik, kdy se o těchto okolnostech osoba oprávněná měla a zároveň mohla dovědět. V daném případě dle názoru odvolacího soudu přitom nelze za okamžik, kdy se jmenovaný soudní exekutor měl a mohl dovědět o možnosti uplatnit právo namítnout neplatnost Smlouvy o postoupení pohledávky, považovat již samotný okamžik uzavření této smlouvy, nýbrž až okamžik, kdy se mohl o existenci této smlouvy v průběhu vedení exekuce na majetek povinného K ■■■ K ■■■ dovědět, aniž by přitom zanedbal náležitou pečlivost při zjišťování postížitelného majetku. Za takový okamžik je pak třeba dle mínění odvolacího soudu považovat okamžik, kdy o existenci této smlouvy uvědomila soudního exekutora žalovaná svým přípisem ze dne 25.8.2017, který byl soudnímu exekutorovi doručen dne 5.9.2017. (Tuto skutečnost odvolací soud zjistil doplněním dokazování dle § 120 ve spojení s § 254 odst. 1 o.s.ř. a § 52 odst. 1 e.ř. z obsahu spisu soudního exekutora Mgr. Ing. Jiřího Proška, sp. zn. 123 EX 14652/13.) Pokud se tedy jmenovaný soudní exekutor mohl a měl dovědět o existenci právního jednání povinného K ■■■ K ■■■ porušujícího generální inhibitorium dle § 44a odst. 1 e.ř. dne 5.9.2017 a pokud námitku neplatnosti tohoto právního jednání dle § 44a odst. 1 e.ř. vznesl vůči účastníkům tohoto právního jednání dne 25.9.2017 (ve vztahu k žalobci) a dne 2.10.2017 (vůči K ■■■ K ■■■), učinil tak nepochybně v běžící tříleté promlčecí lhůtě. Námitka promlčení práva soudního exekutora vznést námitku neplatnosti Smlouvy o postoupení pohledávky proto dle názoru odvolacího soudu nebyla žalobcem vznesena důvodně, a je proto třeba vycházet z toho, že tato námitka soudního exekutora zůstává účinná a zakládá ve smyslu § 44a odst. 1 e.ř. neplatnost Smlouvy o postoupení pohledávky s tím důsledkem pro předmětné nalézací řízení, že žalobce nemá v tomto řízení věcnou legitimaci. Již tohoto důvodu bylo na místě žalobu žalobce na určení doby plnění závazku zamítnout, aniž by bylo nutno dále věcně posuzovat splnění předpokladů ve smyslu § 564 obč. zák., za kterých by bylo možno žalobě vyhovět, tedy zejména, zda mezi účastníky Smlouvy o půjčce, na jejímž základě poskytl K ■■■ K ■■■ žalované dne 3.7.2009 částku 500 000 Kč, došlo k dohodě o ponechání doby splatnosti této půjčky výslovně na vůli žalované či nikoliv.

určení nároku na náhradu nákladů řízení a celkové jeho výše, ztotožňuje se odvolací soud zcela s odůvodněním napadeného rozsudku, na které proto v tomto směru zcela odkazuje.

- 21) O náhradě nákladů řízení před soudem I. stupně bylo rozhodnuto podle § 224 odst.1 ve spojení s § 142 odst.1 o.s.ř. Žalovaná byla v odvolacím řízení zcela úspěšná, má proto vůči žalobci právo na náhradu nákladů řízení za právní zastoupení advokátem v rozsahu tří úkonů právní služby po 2 500 Kč, tří režijních paušálů po 300 Kč (§ 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb.), to vše povýšeno o DPH ve výši 21%, celkem tedy 10 164 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat dovolání do dvou měsíců od jeho doručení prostřednictvím Okresního soudu v Kladně k Nejvyššímu soudu ČR, jestliže napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešena právní otázka posouzena jinak.

Praha 14. listopadu 2018

JUDr. Kateřina Burešová v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Brejchová

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 22.01.2019, ve výroku I. vykonatelnosti dne 22.01.2019, ve výroku II. vykonatelnosti dne 26.01.2019. Připojení doložky provedl/a Markéta Bořková dne 06.02.2019.